

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף קמ"ז ע"א

פרשת ויצא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קמ"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

זוֹרַח, דְּכָתִיב וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא.

תרגום לעברית

וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה. רַבִּי חֲזִיא פִּתַּח וְאָמַר, (קהלת א) וְזוֹרַח הַשָּׁמֶשׁ וּבֹא הַשָּׁמֶשׁ וְאֵל מְקוֹמוֹ שׁוֹאֵף זוֹרַח הוּא שֵׁם. הַפָּסוּק תָּזָה בְּאֵרוֹהוּ, אֲבָל וְזוֹרַח הַשָּׁמֶשׁ - זֶה יַעֲקֹב כְּשֶׁהָיָה בְּבֵּאֵר שָׁבַע. וּבֹא הַשָּׁמֶשׁ - כְּשֶׁהָלַךְ לְחָרָן, שְׁכָתוֹב וַיֵּלֶן שֵׁם כִּי בֹא הַשָּׁמֶשׁ. וְאֵל מְקוֹמוֹ שׁוֹאֵף זוֹרַח, שְׁכָתוֹב וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא.

טקסט הזוהר

וְתָא חֲזִי, שְׁמִשָּׁא אֵף עַל גַּב דְּנִהִיר לְכָל עֲלָמָא, מְטִלְנוּי בְּתַרִּין סְטָרִין אִינוּן, כְּמָה דְּאֵת אָמַר, (קהלת א) הוֹלֵךְ אֶל דְּרוֹם וְסוֹכֵב אֶל צָפוֹן, בְּגִין דְּדָא יְמִינָא וְדָא שְׂמָאלָא. (ובגין) וְנִגִּיד וְנִפִּיק כָּל יוֹמָא מִסְטָרָא דְּמִזְרַח, וְאִזִּיל לְסְטָרָא דְּדְרוֹם, (נ'א דמערב) וּלְבִתְרָא לְסְטָרָא דְּצָפוֹן, וּמִסְטָרָא דְּצָפוֹן לְסְטָרָא דְּמַעְרָב, וּכְדִין שְׁמִשָּׁא אֲתַכְנִישׁ, וְאִזִּיל לְגַבֵּי מַעְרָב. נִפִּיק מִמִּזְרַח דְּכָתִיב, (בראשית כח) וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע. וְאִזִּיל לְמַעְרָב דְּכָתִיב וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה.

ובא וראה, אף על גב שהשמש מאיר לכל העולם, מסעותיו הם בשני צדדים, כמו שנאמר הולך אל דרום וסובב אל צפון, משום שזה ימין וזה שמאל. [ומשום] ושופע ויוצא כל יום מצד המזרח, והולך לצד הדרום [של מערב], ואחר כך לצד הצפון, ומצד הצפון לצד המערב, ואז השמש מתכנס ויוצא לצד מערב. יוצא ממזרח, שכתוב ויצא יעקב מבאר שבע. והולך למערב, שכתוב וילך חרנה.

טקסט הזהר

רבי שמעון אומר, נפיק מכלל דארעא דישראל, דכתיב ויצא יעקב מבאר שבע. ואזל לרשו אחרא, דכתיב וילך חרנה. (ס"א נפיק ממזרח, דכתיב ויצא יעקב מבאר שבע, דא שמטה. דנטיל מעומקא עלאה, נהירו דנהיר, ואזיל למערב, דכתיב וילך חרנה, אתר דדינא ורוגזא תמן. רבי יוסי מוקי האי קרא בגלותא, בקדמיתא הוה נחית נהירו מעומקא עלאה ויעקב הוה נטיל ליה, ואזיל לגבי באר שבע, (כמדבר כא) באר דחפרוה שרים, דהוה נהיר מתמן, ואשלים להווא באר בכל שלימו. וביומי דגלותא, נטיל מהאי באר שבע, ואזיל לגבי חרנה, דכתיב וילך חרנה, כלומר חרון אף, ומאי היא חרון אפו דקודשא בריך הוא, דרגא בישא), ארעא דרשו אחרא.

תרגום לעברית

רבי שמעון אומר, יוצא מכלל ארץ ישראל, שכתוב ויצא יעקב מבאר שבע, והולך לרשות אחרת, שכתוב וילך חרנה. [יוצא ממזרח, שכתוב ויצא יעקב מבאר שבע, זו השמטה שנוטלת מהעמק העליון האור שמאיר, והולכת למערב, שכתוב וילך חרנה, המקום שהדין והרגז שם, רבי יוסי מבאר את הפסוק הזה בגלות, בראשונה היה יורד אור מן העמק העליון, ויעקב היה נוטל אותו והולך לבאר שבע, הבאר שחפרוה שרים,

שהיה מאיר משם, והשלים אותה הבאר בכל השלמות, ובימי הגלות נסע מבאר שבע
הזו והלך לחרנה, שכתוב וילך חרנה, כלומר חרון אף, ומה הוא חרון אפו של הקדוש
ברוך הוא? הדרגה הרעה, הארץ של רשות אחרת]

טקסט הזוהר

אמר רבי חייא, כד אזיל שמשא למערב, האי מערב אקרי מקומו דשמשא, כרסיא
דיליה, אתר דשריא עליה, הדא הוא דכתיב, (קהלת א) ואל מקומו שואף זורח הוא
שם, דאזיל לגביה לאנהרא עליה, ונטיל כל נהורין וכניש לון לגביה.

תרגום לעברית

אמר רבי חייא, כשהולך השמש למערב, המערב הזה נקרא מקומו של השמש, הפסא
שלו, מקום ששולט עליו. זהו שכתוב אל מקומו שואף זורח הוא שם. שהולך אליו
להאיר עליו, ונוטל את כל האורות וכונס אותם אליו.

טקסט הזוהר

והיינו כמה דתנינן, קודשא בריך הוא אנח תפלי, (ס'א ותנינן, קודשא בריך הוא אנח
תפילין, דכתיב, (ישעיה סב) נשבע יי בימינו ובזרוע עוזו. ותנינן ימינו דא תורה,
דכתיב מימינו אש דת למו. ובזרוע עוזו אלין תפילין. וכלהו נטיל יעקב, ומכניש לגבי
מערב, וסיהרא כניש לבתר כל אינון נהורין ובוצינן דנטיל יעקב, דאיהו יהיב לה
ואנהר לה, והיינו דתנינן קודשא בריך הוא אנח תפילין) בגין דנטיל כל כתרין עלאין,
ומאן גינהו, רזא דאבא עלאה, ורזא דאמא עלאה. ואינון תפילין שפראש, כמה דתנינן
כהן גדול נוטל פראש. ולבתר דנטיל אבא ואמא, נטיל ימינא ושמאלא, ואשתכח
(דקודשא בריך הוא) דנטיל כלא.

וְהִינוּ כְּמוֹ שְׁשָׁנֵינוּ שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנִיחַ תְּפִלִּין, [ס' א' וּלְמַדְנוּ, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנִיחַ תְּפִלִּין, שְׁכָתוֹב נִשְׁבַּע ה' בִּימֵינוּ וּבִזְרוּעַ עֲזוֹ, וּשְׁנֵינוּ, יְמֵינוּ זֶה הַתּוֹרָה, שְׁכָתוֹב מִימֵינוּ אֵשׁ דֵּת לְמוֹ, וּבִזְרוּעַ עֲזוֹ אֵלֹה תְּפִלִּין, וְכָלֵם נֹטֵל יַעֲקֹב וּמֵאֲסָף לְצַד מַעֲרָב, וְהַלְבֵּנָה אוֹסַפֶּת לְבִסּוֹף כָּל אוֹתָם הָאוֹרוֹת וְהַנֵּרוֹת שֶׁנֹּטֵל יַעֲקֹב, שֶׁהוּא נוֹתֵן לָהּ וּמֵאִיר לָהּ, וְזֶה שְׁשָׁנֵינוּ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנִיחַ תְּפִלִּין] מִשּׁוֹם שֶׁנֹּטֵל אֶת כָּל הַכְּתָרִים הָעֲלִיּוֹנִים, וּמִי הֵם? הַסּוֹד שֶׁל הָאֵב הָעֲלִיּוֹן וְסוֹד הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, וְהֵם הַתְּפִלִּין שֶׁבְּרֹאשׁ, כְּמוֹ שְׁשָׁנֵינוּ, כִּהֵן גָּדוֹל נֹטֵל בְּרֹאשׁ. וְאַחֵר שֶׁנֹּטֵל הָאֵב וְהָאֵם, נֹטֵל הַיָּמִין וְהַשְּׂמָאל, וְנִמְצָא [שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא] שֶׁנֹּטֵל הַכָּל.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קמ"ז ע"ב) ♦

טקסט הזהור

רַבִּי אֱלֶעָזָר אָמַר, תְּפִאֲרַת יִשְׂרָאֵל נֹטֵל כָּלָא, וְכֵד אֶתְמַשְׁכָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לְעִילָא, נֹטֵל אוּף הָכִי כָלָא, עֲלֵמָא דְדִכּוּרָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא, וְכֵן עֲלֵמָא

תרגום לעברית

רַבִּי אֱלֶעָזָר אָמַר, תְּפִאֲרַת יִשְׂרָאֵל נֹטֵל הַכָּל, וְכִשְׁנִמְשַׁכֶּת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לְמַעְלָה, נֹטֵלֶת אִף כָּאֵן הַכָּל, עוֹלָם הַזֵּכֶר שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן עוֹלָם הַנִּקְבָּה שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. כְּמוֹ שִׁיּוּצָאִים כָּל הָאוֹרוֹת מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, כִּי גַם נֹטֵל הַכָּל הָעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהִרִי זֶה כְּמוֹ זֶה, וּמִשּׁוֹם כִּי בָּאָר שְׁבַע זֶה הַיּוֹבֵל, בָּאָר [שְׁבַע] זֶה הַשְּׂמִטָּה. [שֶׁהִרִי זֶה כְּמוֹ זֶה] [הַכָּל לְקַדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא] וְהַשְּׂמִיטָה [הַזֶּה] אֵינוֹ מֵאִיר אֶלָּא מִן הַיּוֹבֵל, [וְהוּא נֹטֵל לְתוֹךְ הָאוֹרוֹת וּמַכְנִיס תּוֹךְ הַשְּׂמִיטָה] וּמִשּׁוֹם כִּי יֵיצֵא יַעֲקֹב מִבָּאָר שְׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה, זֶה הַמַּעְרָב שֶׁהִיא הַשְּׂמִיטָה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

